

ג' מעשיות המסוגלים להשפעות טובות

המוגיד הקדוש מקאזניץ זי"ע, סיפר בכל שבת מברכין ניסן אלו הג' סיפורים, ומסוגלים להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה

מעשה ראשון

היה איזה יהודי שעשה לפני חג הפסח חבית יין שרף, ונסע עם החבית למכור היי"ש, ועבר עם החבית יי"ש הגבול בין מדינה למדינה, וכשעבר הגבול תפסו אותו שומרי הגבול, ולקחו ממנו החבית יי"ש, כי היה אסור מחוק המדינה לסחור עם יי"ש מבלי רשות מיוחדת.

ונסע היהודי תיכף להרבי רבי אלימלך זי"ע, ובכה מאד שלקחו ממנו החבית יי"ש, אז אמר הרבי רבי אלימלך זי"ע שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית יי"ש, ויראו שזה חבית מים ולא יי"ש. וכן עשה היהודי וציוה לשומרי הגבול לטעום מהחבית יי"ש, וראו שהיא מלאה מים ולא יי"ש, ונתנו לו בחזרה החבית יי"ש.

והיהודי חזר שוב להרבי רבי אלימלך זי"ע, ובכה לפניו האין שהחבית יי"ש הינם מקור הכנסה עבורו לצרכי פסח, ועכשיו החבית יי"ש מלאה מים. אז אמר לו הרבי רבי אלימלך זי"ע שיטעום ויראה שהחבית מלאה יי"ש, וכך הוה שהחבית חזר ליי"ש, והיה להיהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

מעשה שני

פעם היה מלך שנאבדה ממנו טבעתו, וציוה לחפש הטבעת, ומי שקיבל עליו לחפש הטבעת, נתן לו המלך הרבה מעות שיהא לו אפשרות לחפש הטבעת, והיה שם איזה יהודי שהיה עני ואביון, ולא היה לו במה להכין צרכי חג הפסח, אזי אמרה לו אשתו, הנה אתה רואה שהמלך נותן מעות למי שרוצה לחפש טבעתו, תלך גם אתה ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש הטבעת, והמלך יתן לך מעות, ובוה המעות יהא לנו במה להכין צרכי חג הפסח, ונראה בעינינו עצת אשתו, והלך למלך ואמר שרוצה ג"כ לחפש טבעתו והמלך נתן לו מעות, והיהודי הכין בזה המעות צרכי פסח בהרחבה גדולה, והיהודי היה ג"כ מכנים אורח והביא לביתו על הסדר של ליל חג הפסח הרבה אורחים.

ושם אצל המלך היה אחד מיועציו איזה גלח שונא ישראל, ולא היה יכול לסבול זאת האין היהודי הנ"ל, רימה את המלך והוציא ממנו מעות, והלך הגלח בליל חג הפסח מתחת לחלון היהודי, וראה האין שאוכל ושותה ואינו עוסק בכלל בחיפוש טבעת המלך. והלך הגלח להמלך ואמר לו אתה חושב שהיהודי מחפש הטבעת, הנה אראה להמלך מה עשה היהודי בהמעות שנתן לו המלך, והמלך הלך עם הגלח עד ביתו של היהודי, ועמדו מתחת החלון והסתכלו בפנים, וראו האין שהיהודי יושב כמלך בגדוד, והיהודי היה לו מנהג כשאמר ההגדה כשהגיע להחרוזים דיינו, אמר היהודי חרוז אחד וכל המסובים ענו אחריו דיינו, ובעת שעמד המלך מתחת החלון, אמר אז החרוזים של דיינו, ושמו של הגלח היה דיינו, ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי החקירה מי גנב טבעת המלך, וכולם אומר דיינו, אז הבין המלך שהגלח דיינו הוא גנב הטבעת, וציוה המלך לאסור הגלח ולהכותו עד שיוודה, וכך הוה שהודה שגנב הטבעת, והיהודי היה לו צרכי פסח בהרחבה גדולה.

מעשה שלישי

היה איזה יהודי שעבד אצל פריץ, פעם אחת התפאר הפריץ ואמר להיהודי, נכון הדבר באם לא הייתי מפרנס, ואם הפריץ לא יהיה השליח מן השמים, הלא יש א-ל בשמים והוא זן ומפרנס לכל הברואים ואותו ג"כ חרה לו מאד, וציוה להיהודי שיעזוב מיד את מקומו ולא יתן לו שוב עבודה, והיה אז לפני חג הפסח, והיהודי היה עני ולא היה לו במה להכין צרכי חג, ולהפריץ היה אוצר של מטבעות זהב, והפריץ היה נכנס לאוצרו לנקות המטבעות אם יש עליו איזה חלודה, והיה מנקה המטבעות לקח עמו הקוף, וראתה החיה שהפריץ מנקה המטבעות ברוק שבפיו, וכידוע שזה החיה עושה מה שרואה האדם עושה, וכשנכנס הפריץ לאוצרו לנקות ירדה החיה לבדה לאוצר והתחילה לאכול מהמטבעות, עד שנתמלא כרסה עם מטבעות של זהב ונפלה פגר. וכשראה הפריץ שהחיה נפלה פגר, ציוה למשרתו שיזרוק הנבלה לביתו של היהודי, שידע שאם אני לא נותן לו אזי אין לו פרנסה, וכיזרוקו החיה בביתו של היהודי נקרה בטנה ונפלה ממנה הרבה מטבעות של זהב, והיה כבר להיהודי צרכי חג הפסח בהרחבה גדולה, ובליל הפסח שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי לראות אם יש לו מה לאכול, וסיפר לו היהודי האין שזרקו לו חיה בביתו וממנה נפלה מטבעות של זהב, אז אמר הפריץ עכשיו כבר מודה שהיית זן ומפרנס לכל, והיה להיהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

